

Tra Nguyen

Cách đây hơn 10 năm, nhân lễ đỡ đũa côi con trai của người bạn nông hòng tại Greenville, SC, tôi hết sức ngạc nhiên gặp lại Hieu, và cảm động khi Hieu gọi tôi bằng anh “Môôi Tan”, cái tên gia những năm tu công san ít người biết. Và lại, Hieu cũng chưa hề biết tên thật của tôi.

Phan Tan Hieu hien la Hoi tröông Quan Can Chính tai thanh phö Greenville, South Carolina.

*

Nàng cang ngay cang gat. Sô nhât la buoi trôa vao hang xuat trái. Hom ay co mot luong gio mat tồ sau ap tôi. Láp tồc moi ngôôl ngôôc nhìn len bau trôl. Khong hen trôôc, hôn mot ngan con mat nêu dan vao ñam mây ñien ñang keo ñien. Chung toi cau nguyên ñam mây ñien ñung lúc va dồng lại tren ñảnh ñâu. Oi! Những ñam mây cõu roi! Ña mây lan mây cõu roi va cụng rat nhiều lan mây mang niem hy vong troi theo.

Chúng tôi đã trải qua nhiều tháng nhọc nhằn bởi sức nóng. Chính vì thế, mỗi lần thay máy nên là mỗi lần hy vọng. Tâm lý chung, khi nhiều lần hy vọng không nên, con người đâm ra nghi hoặc.

- Chắc không mùa nữa! Một người bị quan ngại.

Nàng sau có tiếng phản hồi:

- Nồng nói vậy! Mùa chắc mà!

- Chắc thật rồi! Người khác kêu lên mừng rỡ.

Mùa đã trút những hạt nắng chói, thỏa thích, rồi dần dần dần. Thế là từ những con người chăm chăm lên tổng bốc chạn vào hàng, chúng tôi trở nên nhanh nhẹn tua hàng trong phút chốc. Mọi người bụng chạy nhờ ông vô tội. Vàng vang con nghe tiếng nói cười rộn rã.

Nhiều tháng qua từ chửa nước tam một cơn mùa, chửa hồng nước một lương gió mát. Trong những tháng dài ấy, chúng tôi phải chịu nóng cái nóng khủng khiếp. Cái nóng đốt cháy cơ thể và làm khét mũi da thịt. Nóng Nóng Hoa ác nghiệt lắm! Ngoài nhiệt độ cao qua sức chịu đựng, lại còn thiếu nước. Không khí khô khan làm cho mọi ngày ra nông, người ta có cảm tưởng như ra sa mạc. Không khí mát dịu buổi sáng rồi khi còn hơi ấm sớm dần dần làm cho con người thoải mái dễ chịu. Những một giờ trưa vào hàng, ít ai còn nghe tiếng nói tiếng cười nhờ buổi xuất trại đầu tiên trong ngày. Người ta ban kéo cơ áo trùm lên đầu hoặc sà vanh non che mát. Có kẻ trốn nắng bằng cách chạy núp trong tàng cây mít, mặc cho người khác nạt nỏi chửi mắng. Dù sao một nơi phứt trong mát cũng đỡ ngột ngạt khi vào hàng xuất trại.

Nam trước, trại có nuôi một cặp bò. Một con bò làm thịt trong ngày 2/9. Con gầy ốm con lại chết bệnh hay bò giết lúc nào không hay. Đầu năm nay trại sắm một con trâu, mua lại của nông bao thông, giao cho một người tu “Tổ giác” giữ. Người này lại là anh bạn thì số của tôi. Không biết ngoài con Ngựa hoang, thì số cơ hồng làm thế về con trâu cơ?

Trước khi làm bạn với trâu, người tu phải biết tổ giác tổ nghĩa nên nên nghĩa bóng. Anh “Tổ giác” chịu chuồng trâu nhờ chịu người yêu của mình. Trâu có vui, anh mới nước vui! Buổi sáng lừa trâu con đẻ; những buổi trưa, con vật trở nên lì lợm. Bất giác đó anh phải dùng roi le quất mạnh vào mỗi đầu gối.

Một buổi trưa, khi nghe tiếng keng chiều hơn, con trâu hoang sỗ bốc vạm chạy mất. Lập tức con “Trâu Người” xin phép đi tìm con “Trâu Vật” trở về. Người và vật về hùa nhau trong kiếp sống!

Tháng sau năm đó, nước suối rút nhiều. Con suối nhỏ từ nhà Thanh Hoà đổ xuống là nơi duy nhất tổng tập tụ nhân nước cho ghé qua tam giác trước khi về trại. Chờ đợi am thấp trước kia, khi mực nước con lại nên, con mang lại cho cây cỏ màu xanh sẫm sẫm, nay đã khô cạn. Nó là chờ đợi thông báo nước một nhúm rau rừng, lan trong lòng quan niệm về an, bay giờ rủi cả. Ngay rau diều, cái tau bay cũng biến mất. Vừa nên suối, chúng tôi nhao xuống ngay. Trước là để hưởng sự mát của dòng suối rừng chảy, sau là để tẩy rửa sạch lớp bụi ghét nhớp nhúa do lao động trong ngày. Mua nắng tắm lâu. Việc nhón nhao mong quở quao cái gì rồi rồi an không còn nữa. Bởi hai bờ suối đã chết!

Trong trại có một cái giếng sâu, dốc chống hai chục mét đã lâu không nước vét. Từ trên miệng giếng nhìn xuống, chỉ có thể thấy một lùm nước to bằng chiếc nón lá. Lùm nước nổi to ra vào buổi sáng do mạch nước rỉ ra về đêm. Sáng sớm, khi khoa phòng và khoa rào vừa mở, hàng mấy chục người chạy vội xuống giếng. Họ giành giật nhau từng miếng nước để uống, rửa mặt, rửa chân. Thung nước lúc đổ trở trong đêm, gần lại còn 3/4 nước trong, thật là hiếm quý vì nó giúp người tu khỏi phải uống nước suối chống bụng. Nước này sôi, ngoài việc tránh bệnh kiết lỵ, còn dùng để pha trà: Niềm vui chính trong trại. Người ta kéo nước bằng sợi dây cột vào quai nón sắt. Chỉ có nón sắt quan trọng là công hiệu; bởi nó để chìm dưới một vật nặng trĩu một bên. Anh em chen chúc nhau kéo nước thoăn thoắt, mà may ra mỗi giờ non mỗi chén này nước một cái nhều 5 lít. Một số nhanh chân chạy ra trước, chiếm chỗ đứng trên thân hai cây mít bát ngát miệng giếng kéo nước nhiều nước hơn những người kéo gần sát thành giếng.

Sáng hôm ấy có qua nông người bu quanh miệng giếng làm cho hai cây cau gãy ngang. Cả trại kinh hoàng bởi những tiếng kêu cứu vang dậy: “Trời ơi! Chết! Chết! Cứu! Cứu!”

Gần 20 người rồi am xuống giếng. Tiếng kêu la, than khóc dội lên thảm thiết. Tất cả những người đứng trên thân hai cây mít đều rơi xuống đây. Chờ đợi sự kéo theo nhiều người khác. Gia đình rất sự nhiều hơn, có lẽ họ đã nước chọn trong một năm mới tập thể! Số con lại hay con thang thọt, bỏ nuôi về phòng hết về chuẩn bị ra nông. Cuộc cấp cứu nước thúc giục chăm tré. Người ta phải đi tìm dây thừng và cần xe to nên nữa giờ sau mới có. Một người khỏe mạnh vào cần xe, thả xuống kéo từng nán nhàn lên. Cứ nước một người, phải rồi anh thanh niên mạnh khỏe khác; vì người xuống cứu cũng đã ngất ngổ! Việc cứu nạn nhàn dần dài nên nữa buổi sáng mới chấm dứt. Kết quả số khô: 2 chết, 4 bị thông nang. Một cảnh tượng kinh khiếp diễn ra: Người chết mặt trôn đỏ, miệng con óa máu. Người gầy gầy, gầy gầy, gầy gầy song quan quai đầu gối, khóc la rên rên. Những nạn nhân may mắn sống sót nhờ rơi chong lên trên, tuy bị thông nhẹ, những trở thành những kẻ không hơn, về mặt hết hai nhờ từ vừa nữa ngực nhói lên. Nó là cảnh tượng kinh hoàng tôi chống kiên trong ngày ngày bệnh sốt rét. Ai ở Nồng Hoa II cũng biết tai nạn thảm khốc đó.

Lúc buổi nhà thơ Thái Anh Duy đã nước chuyển sang đây khác, không còn ở chung một phòng với tôi. Những hai chúng ta tôi thông xuyên gặp nhau. Khi đôi bóng mát, lúc đầu tổng nhìn ra hai lớp hàng rào vây kín lòng trại. Những sáng chủ nhật không phải đi làm lao động xa hơi chủ nghĩa là những buổi tiếp đãi với người tu cải tạo. Sau ngày rồi ánh góc rồi rồi than thế, chủ nhật còn phải

ñi ñiao ho bóc quanh màu khoai ñiê ngan ngổa thu rỗng pha hoai quá là một. Sau ñó ông khỏe lại, ñi ñồng vồng. Những lieu cái than the khoi gay của ông con chịu ñồng ñôôc bao lâu?

Những ngổôi trác tuổi ông con sức khỏe ñieu ñôôc cho vào ñôi sơn mai ñiê lao ñồng sản xuất mang lồi tồc cho trai. Con ông, mắt mô, tay yeu, lại ho hen thồôg xuyên nên chẳng làm gì ñôôc ngoài việc cắm cây chơi. Nhô vậy ông có nhiều thì giờ ngổi than thồ trên bức ñiê, tại cái the giổi thu hẹp của ông, một khoảng không gian dài hai mét, rộng bốn tấc. Ngổi lâu chán, ông lao lúc lao ñiê ñiêc. Tại sản của ông là một mảnh chiếu sơn có mếp tua ra nhỏ những sợi râu bắp. Bên trong mảnh chiếu cuộn tròn là một chiếc men rách, một bó ñiê củi và một ñôi đẹp mà ngổôi tu ñôôc tồ do ñiê biểu ông tồ trởôc. Chiếc men ông ñắp trong thang lạnh hoặc những khi trái gió trở trời. Con bó ñiê và ñôi đẹp, ông gìn giữ nhớ hai món bảo vật. Chắc hẳn ông nghĩ lúc thoát cũi xỏ lông ông cũng có cái mặc nhờ ai.

Ngoài tại sản ñó, ông con một chiếc ca nhôm đựng lạnh côm và máy công rau muống hàng ngày. Những lúc thiếu gạo phải ăn bắp trở côm, ông tách tồng hạt cho vào chiếc miếng môm nhôo chằm rai nhỏ the ñiê ñiêm thồi gian. Sau mỗi bữa ăn, ông rửa sạch ca, muống rồi ñặt trên trên bề của sô sắt ñiêu nam. Ô ñó con có một bình thuốc lao và hai cái ly nhỏ ông dùng uống với khách mỗi khi có ngổôi mang trà ñiên. Nếu không ai tặng biểu, bác Chín Dot ñùng thật là một ngổôi tu vớ sản. Bón nhờ hay chọc ñiêu cho ông vui:

- Ông gia coi ñôn! Bỏ ca ra lấy côm chồ ông! Bỏ tính ñiênh cô tồôg khoi an côm ha?

Hoặc gia, lúc thay ông buồn:

- Nôô! Ông gia lại nhô vô nôô rồi!

Những lúc ấy, ông cảm thấy ñôôc an ủi nhờ the chung lại con cháu ruot thồ nên chẳng vuot râu cồôi trở mà không nói gì.

Ông gia coi ñôn vui theo niềm vui của ñiêm ngổôi tu cái tạo vào dịp ñiêu tháng. Ñên ngay thăm nuôi, kê vac, ngổôi giành nhiều giờ thồc ăn, cồôi nói oang oang làm cho không khí trong phòng trở nên nhon nhốp. Hôo bay biến ñiêu thồ nhờ bay hàng bán trong chồ rồi nhanh chóng sắp xếp lại thồ tồ thồc ăn cho phù hợp với chu kỳ ba mỗôi ngày hay lâu hơn. Ông gia không chồ, không ñiê. Những nhiều ngổôi có lòng mang ñiên biểu ông một tán ñôôg, miếng thồ, một gói trà, một nhum thuốc lao hay một miếng ca. Sau ñó ông lại song những ngày có ñôn lang lê. Ít có ngổôi biết hết lại lồc ông lao. Chúng tôi chẳng biết ông tồ nôi khác ñiên và có mặt trong trại nhiều năm. Tôi không thấy ông có một than nhận nào ñiên thăm viêng và nhận ñôôc quá của bắt cồ ai tồ bên ngoài. The chất bệnh hoạn và nói sau buồn dài dằng ñiê biến ông thành một ngổôi tham lang.

Buổi trưa hôm xảy ra tai nạn, cần bỏ vào phòng tìm ñiêu trồng ñiêu mọc. Hân ra lờn lay ba ngổôi ñi xe van ñồng hôm gap. Ñôi mọc làm việc chung với ñiêu ñiênh góc chung tôi trong trại mọc là một dãy nhà tôn không vách. Bên trong, bên ngoài ngon ngang những cây xúc lớn nhỏ. Ñôi mọc có cồ máy, trong khi ñiêu ñiênh góc của chúng tôi dùng cồ tay, loại ñiêc biết gọi là cồ liệu. Ñôi mọc cồ gọi thồôg nhỏ bằng lang, dài ngổa, sao, đau con rai vv... Con chúng tôi chuyên xe gọi quý nhờ cam lái, gọi ñiêu, vang hỏôg. Anh em trong ñiêu cho biết ba ngổôi thồ mọc hoạn tât hai chiếc hôm nhanh trong phút chốc. Van tập sản có, hôo chẳng cần ñiêu thồôc tấc, đèn máy cây ñiênh qua loa là xong một chiếc. Chiếc hôm thồ ba danh cho ngổôi đập ngổc, gây cọt song lỏôg chet chằm cùng ñôôc làm xong trong buổi chiều. Ba ngổôi tu cái tạo van sô ñôôc chất chung trên chiếc xe bỏ ñiêu ñi chôn ô một nôi chẳng có toàn thồ ñồng hôm biết. Hôo chet tồc tồôi và trở về ñiê lạnh không một nên nhang, không một than nhận ñiêu tiên! Tôi ñiên, quan giao vào phòng sinh hoạt. Một anh nói: "Ngổôi song cách mạng ñiêng lo và ngổôi chet cách mạng cùng lo xong rồi. Cam ban tán về tai nạn. Nghiêm cam truyền báo cho gia ñiênh nạn nhận biết. Ai vi phạm sẽ bỏ kỷ luật nặng!". Sau ñó hôo thông báo tuần tồ có phải ñiêu viên kiểm sát ñiên trại. Ai có thắc mắc ñiêu gì, ghi tên cho trồng phòng nộp lên. Trại sẽ cồu xét cho gap.

Bác Chín ngổi dồa lỏôg cồ sô lên tiếng trởôc:

- Quan giao! Chồ kiểm soát hay kiểm sát viết làm sao?

- Bỏ anh dot ha? Hai chồ ấy cùng không biết viết!

Ông gia tồ tôn trả lồi:

- Tôi tồ nhờ học chồ nhỏ, lớn lên mỗôi học chồ quốc ngữ. Những không thông, nhô quan giao ñiênh van gium.

- Ñó là kiểm sát chồ không phải kiểm soát ñiêu nhe! Chồ SAT ñiênh van là S, A, T thêm đau sác. Những anh hỏi chồ ñiêu ñiê làm gì? Tên quan giao ñiênh van xong trồng mặt hỏi ngổôi ông gia.

- Ông gia coi ñôn! Bỏ ca ra lấy côm chồ ông! Bỏ tính ñiênh cô tồôg khoi an côm ha?

Hoặc gia, lúc thay ông buồn:

- Nôô! Ông gia lại nhô vô nôô rồi!

Những lúc ấy, ông cảm thấy ñôôc an ủi nhờ the chung lại con cháu ruot thồ nên chẳng vuot râu cồôi trở mà không nói gì.

Ông gia coi ñôn vui theo niềm vui của ñiêm ngổôi tu cái tạo vào dịp ñiêu tháng. Ñên ngay thăm nuôi, kê vac, ngổôi giành nhiều giờ thồc ăn, cồôi nói oang oang làm cho không khí trong phòng trở nên nhon nhốp. Hôo bay biến ñiêu thồ nhờ bay hàng bán trong chồ rồi nhanh chóng sắp xếp lại thồ tồ thồc ăn cho phù hợp với chu kỳ ba mỗôi ngày hay lâu hơn. Ông gia không chồ, không ñiê. Những nhiều ngổôi có lòng mang ñiên biểu ông một tán ñôôg, miếng thồ, một gói trà, một nhum thuốc lao hay một miếng ca. Sau ñó ông lại song những ngày có ñôn lang lê. Ít có ngổôi biết hết lại lồc ông lao. Chúng tôi chẳng biết ông tồ nôi khác ñiên và có mặt trong trại nhiều năm. Tôi không thấy ông có một than nhận nào ñiên thăm viêng và nhận ñôôc quá của bắt cồ ai tồ bên ngoài. The chất bệnh hoạn và nói sau buồn dài dằng ñiê biến ông thành một ngổôi tham lang.

Buổi trưa hôm xảy ra tai nạn, cần bỏ vào phòng tìm ñiêu trồng ñiêu mọc. Hân ra lờn lay ba ngổôi ñi xe van ñồng hôm gap. Ñôi mọc làm việc chung với ñiêu ñiênh góc chung tôi trong trại mọc là một dãy nhà tôn không vách. Bên trong, bên ngoài ngon ngang những cây xúc lớn nhỏ. Ñôi mọc có cồ máy, trong khi ñiêu ñiênh góc của chúng tôi dùng cồ tay, loại ñiêc biết gọi là cồ liệu. Ñôi mọc cồ gọi thồôg nhỏ bằng lang, dài ngổa, sao, đau con rai vv... Con chúng tôi chuyên xe gọi quý nhờ cam lái, gọi ñiêu, vang hỏôg. Anh em trong ñiêu cho

biết ba ngôi thô mọc hoàn tất hai chiếc hom nhanh trong phút chốc. Van tập san cơ, hơi chèn cần nổ thốc tạt, đèn máy cày nhin qua loa là xong một chiếc. Chiếc hom thô ba dành cho ngôi đắp ngực, gậy cốt song lồng chet chạm cùng nóc lam xong trong buổi chiều. Ba ngôi tu cái tạo van soi nóc chat chung trên chiếc xe bỏ này rồi chọn ô một nơi chèn cơ toàn thô nhong hom biết. Hơi chet tọc tồ và trở về rất lạnh không một nhen nhang, không một thân nhân nữa tiên! Tôi nên, quan giao vào phòng sinh hoạt. Một anh nói: "Ngôi song cách mạng này lo và ngôi chet cách mạng cùng lo xong rồi. Cam ban tán về tại nạn. Nghiệm cam truyền báo cho gia đình nạn nhân biết. Ai vi phạm sẽ bị kỷ luật nặng!". Sau đó hơi thông báo tuần tôi có phải hoàn viên kiểm sát nên trái. Ai có thắc mắc gì, ghi tên cho trưởng phòng nộp lên. Trái sẽ cứu xét cho gặp.

Bác Chính ngồi dựa lưng của soi lên tiếng trước:

- Quan giao! Chỗ kiểm soát hay kiểm sát viết làm sao?
- Bỏ anh dot ha? Hai chữ ấy cùng không biết viết!

Ông già tôi ton trả lời:

- Tôi tớ nhỏ học chữ nhỏ, lên lên môi học chữ quốc ngữ. Không không thông, nhớ quan giao này van giùm.
- Nó là kiểm sát chứ không phải kiểm soát đâu nhé! Chữ SAT này van là S, A, T thêm dấu sắc. Không anh hỏi chỗ này nhé làm gì? Tên quan giao này van xong trông mặt hơi ngốc ông già.
- Nè man nhen khiêu này! Tôi tớ gì nhót tam nam chữa tha?
- Anh là một trong những ngôi chủ trưởng, cam này giao phải vui trang này lại cách mạng, thuộc loại ác ôn. Tôi lo rồi rang con khiêu này gì nữa? Cách mạng chèn khoan hồng cho những ngôi biết ăn nạn hơi cái, cơ tớ tổng cái tạo tốt.

Ông lão nghe cày này trong lòng. Ông không cam sung ban tại nạn, làm sao ông có tôi. Suốt tam nam ông nghe mãi thổ lý luan này nên nói nham chán. Ai cùng ca tụng chính sách nhân này, ai cùng nói nên khoan hồng, khoan hồng, mà sao ông chèn thay toàn là trông phạt? Tam nam dài này này rồi với một ông già trên bay mỗi không phải trông phạt thì là gì? Tam nam xa cách gia đình là một thói gian khùng khiếp. Sở dĩ xã của cái tu các nói, sở dĩ chủ mỗi món này giết chet niềm tin của ông. Ông này chứng kiến hơi này này tan nạn kẻ rồi chèn cần tôi ăn cấp ngoài. Hơi gong cùm ngôi bị bap và hơi mất sát tham te ngôi gia cả. Giờ này ông không còn tin vào tình này loại nữa. Tình này loại ô này? Khi thay của ông, nóc Huỳnh Phú Sĩ, một ngôi yêu nóc bỏ am hai chet, theo dõi luan, ten công san cương tín Bồi Vinh con da man chat làm ba khúc? Ông lão im lặng trước sở thích của cái tu.

Sở im lặng mang ý nghĩa tuyệt vọng những chat chữa mọi cam hôn sau sắc! Hai hôm sau bột bệnh, tôi lại rồi lao này. Công việc hàng ngày không nên nói nhóc nạn nhờ những thang rồi này góc. Là trưởng rồi của liệu, tôi nhận lệnh tớ cần bỏ, sắp rất công tác chia việc cho anh em. Canh tôi có cứu Nại uy Ngọc, ngôi này bao tớ kinh nhen nau trả phục vụ hai ông vua chèn huy và bao về rồi. Ban ngày, anh quay gánh chữa một bên nóc, một bên thân với chiếc nói và chiếc am treo ton teng trên này giọng. Tôi nghiệp! Ném nào anh cùng nam om bụng lan qua lan lại đôi chân tôi. Của liệu là một công việc với cùng nang nhóc mà ngôi không rồi sức khỏe nhờ anh không sao kham nói. Do đó anh phải nhen ăn mua trả phục vụ cần bỏ rồi rồi yên thân.

Ba trái cái tạo Nông Hoa nam trong một mặt khu tổng là nói xuất phát nhiều nạn công Phốc Bình, Tây Ninh và Bình Long của công quan, tạo áp lực nặng cho nạn Bình Đông. Trước 75, mặt khu này bị phá vỡ bởi không tác của Việt Nam Cộng Hòa và B52 Mỹ. Trên con nóc nóc này xuyên rừng nên trái, ăn tổng này tiên của ngôi tu cái tạo là một khung cảnh the lộng. Qua năm bụi mờ, chúng tôi có thể nhìn thấy cày coi ngon ngang trên mặt rất bị cày xôi. Năm net chiến tranh hôn cả là những cày có thú chạy xem nóc chỗ vỡ trên một bình diện ngút ngàn. Những góc cày quý, những hoàn thân con sót lại cao nam, sau một là tại nạn xa hơi chui nghĩa mà chúng tôi nóc lệnh này bắt rồi mang về. Gặp nham cày thông, cần bỏ giao cho rồi mọc cơ của ban. Lửa góc cày gọi quý, loại làm mà ban mặt ban mac tiên, cần bỏ giao cho tớ chúng tôi của liệu. Trước khi của, trưởng nhóm cho nóc này khúc gọi. Hai này khúc gọi quý này nóc te bang trước. Mỗi này nóc ít nhất hai con này, những thông là bon con. Con này nóc bam một này vào mặt khúc cày; này kia nóc nóc chat xương cày này kẻ ngang. Phan giữa khúc gọi cùng nóc ném chat bột nhiều con này ăn vào một hai cày này bên đôi. Sau khi ăn nhen the nam khúc gọi, không cho nó nhúc nhích, tôi bắt này bụng mồm.

Tuy theo nhu cầu, mặt van nóc của đây một phan, phan hai hay phan rồi. Nồng của bỏ nạp là nồng của kho nhất. Hai ngôi của liệu bắt cấp trước. Hơi ngồi bếp đôi rất, hai chân này vào khúc cày ra sức kéo ngang. Mũi của này tiên rất quan trọng. Hai ngôi ăn ý nhau, rất đôi của xeo 45° so với net mồm này trên thân góc. "He! Môt! Hai! Ba!". Một ngôi kéo, một ngôi kem mũi. Khi nồng của này bam thang, mỗi ngôi kéo lệch về phía sau một góc rồi tùy theo thể ngồi của mình. Nhìn cấp của liệu, ngôi xem cơ cam tổng nhờ hơi này cu của với nhau: ngôi này ngại, ngôi kia chom. Và cứ thế hơi let dần về phía sau theo tổng nhịp rồi rot rết của chiếc đôi của sắc ben. Mặt van cơ phang, nồng của cơ khéo, nhen nếp hay không, ngoài tại nạn của cấp bại trung lao này, con do ông thô mũi. Mũi của lút nhảy, hồ meo, dư hai anh kéo của cơ giới nên này, tam van cùng không rất tiêu chuẩn mỹ thuật. Nó là chữa nói nên trưởng hộp gọi hồ hồng.

Của liệu mau một làm. Kéo nóc mỗi phút, cấp nào cùng nhen nhai mồi hơi. Sau một nồng của, hơi nóc nhen lay sức, nhen cho cấp khác nhảy vào. Cứ vậy, qua nhiều thang, rồi chúng tôi san xuất không biết bao nhiêu là mặt van cam lại, van hồng, gọi rồi, gọi mặt làm giàu cho trái. Của liệu là một công tác với cùng kho khan. Nó rồi hơi ngôi lao này, ngoài sức lóc đeo dài, con phải có tay nghe võng. Nghĩa-Hieu là một cấp của giới nhất của rồi. Này nhen thay! Nghĩa không nóc nữa nữa em ruot ten Quang chet tham vì bị nhen ngóp bột nhiều ngôi đôi này gieng nên nói ăn nhen cuối cùng! Những giọt nóc mặt của Nghĩa này nhất nhóa trước những giọt mồi hơi rồi xương tôi tham nồng của làm hai long cần bỏ.

Mà may hôn, chính Nghĩa là ngôi bị nạn cao này tiên không nóc thông báo cái chet của em cho cha mẹ.

Trai lại coi thêm một ngôi bờ ran can. Nó là một tu hình sô nếp nham con ran cham quap trong khi cuộc lat. Nhớ nữa nói, ngoài rừng, mỗi cuộc lat dân hàng ngang cuộc tiến lên phía trước. Buổi sáng tiến lên 150 mét, buổi chiều 100 mét. Cuộc suốt mỗi có lẽ tu cái tạo sẽ tiến nên thiên nhiên xa hồi chủ nghĩa! Nói nào cuộc xong rồi cho nghỉ trước. Phải nói đây là một hình thức thì vừa bắt nham; vì ngôi tu rồi qua phải có hết sức mình lao rừng nên mong đồ chút thì giờ nghỉ ngơi. Họ nhất bắt cứ cái gì có thể ăn được nên ăn và nên ban. Vừa về nên trai, tu mới coi sinh hoạt on ao nhờ rừng ban chờ trời. Mà chờ trời thật! Chờ khác ở chờ thay vì chờ ngôi, chờ rừng, thì đây là chờ chạy. Nùng hôn là chờ biến!

- Lo đây! Lo đây! Lo môi rồi lo củi đây!

Hai ba ngôi tre tay xách ló, miêng rao hàng, chân chạy rồi ban khắp nơi. Họ nan lo bang lật set, bóc thóc bên ngoài. Lo lủ, miêng lo rồi ban tay lao rừng làm ra thật khéo. Có lúc cô lo: Lo nhỏ chờ can một bùm than thôi cùng nấu rồi một lon guigoz canh, hai lon sô bơ nấu sôi. Lo trung nấu rồi ăn trưa; lo lớn dung nấu cơm, kho cá.

- Than đây! Than đây! Than “Tổ giác” đây!

Những tu “Tổ giác” nhờ anh bạn “Yêu trâu” của tôi, tôi thuộc Nam, thông gom cây rừng chặt lại đốt thành than, vác tổng bao nham nhem về trai ban. Trờ nhà thô lang man, anh em rồi nên từ do cái thiên nhiên song bang rồi mọi cách. Họ vác than rồi xa nên hai, ba cây sô rúc giới mọi cang! Than “Tổ giác” khác than nhà bếp thông nhỏ vụn, cháy mau tan. Ngoài than, họ ban rồi chờ chờ xấu cả nhỏ bắt rồi bên bờ suối, gói trà, nên thuộc lẽ nên qua mồ hôi rừng, day chum bao và dỡ rừng.

Tiếng rao hàng vang lên inh ỏi. Tiếng gáy gọi giành giật tạo không khí on ao nào nhiet trong một thời gian rất ngắn. Khi nghe tiếng keng nên danh, họ biến mất nhờ những bóng ma! Nùng là chờ biến!

Nam nhận bờ ran can cùng là ngôi nên tìm những đồ ăn được nhem về trai ban. Trong lúc bốc lên gọi mọi hai là vang, anh nếp phải con ran cham quap khoanh tròn. Vết can ngắn và sắc nhỏ lớp da vừa bỏ dao bên rạch, chờ kịp chạy mau làm cho anh ngã quỵ sau tiếng “A!” kêu cầu.

Mắt anh rừng trong, miêng xui bọt mep. Ban tu lập tức nghiêng về trạm xa nên cầu chờ.

Ồ Nông Hoa, không cứ là tu cái tạo, dân nên rừng, ai cũng sô ran cham quap và bệnh sốt rét. Hai kẻ thù rồi giết ngôi bang hai cách khác nhau: Một thì giết nhanh; một thì giết chậm. Kim Nhật, trong quyền hồi ký chiến trường Về “R” nữa mọi ta ký hai tổ than rồi trong hoàn nên nghĩa chữ “Rô” (R).

“Rô” là rét. Sốt rét kinh khủng! Bác sĩ Môi Nang nhem thuộc Paludrine cho Nguyễn Hữu Thọ và Phùng Văn Cung uống ngừa bệnh.

“Rô” là ruốc! Ăn măm ruốc quanh năm. Can binh công sản than vãn ăn uống khỏi ốm.

“Rô” là ran! Ran cham quap sao nhiều đồ vậy không biết! Một chiến binh chết hụt vì ran can sô qua thốt lên nhờ thế!

Sau môi bốn tháng hiện thân cho núi rừng, tôi nữa mang trong ngôi một trong hai đồ nọc độc nữa ấy. Vì trung sốt rét có lẽ nên phát triển mạnh mẽ trong máu nên tôi thông xuyên cảm thấy những cơn nóng, cơn lạnh thì vừa nhau truyền khắp cơ thể. Thuộc lâu bao rồi gia đình mang lên đồ thừa, những thuốc sốt rét lại không có. Nhận thấy mình vừa nên, vừa xanh, Nào Văn Loc, trông trầm xa, bắt tôi phải nam bệnh một thời gian nên chủ xin thuốc cho uống. Lúc Công Phúc lúc ấy nên coi tôi thuộc Nam cùng thăm hỏi. Tôi nên nhem chuyện nên rừng sô ran can, Phúc cho nữa hát lâu hút nọc, can dân giờ kín rừng cho ai biết. Nam bệnh xa rồi ba ngày, tôi trở về rồi cửa xe. Tuy rồi hôn nhiều, những chắc chắn sức khỏe không bang ngay trước. Can bỏ Huế, nhờ thông lẽ, giao chờ tiêu xe vãn trong ngày cho tôi rồi xách xe nếp về nhà, nên mặc cho anh lính đồng cây súng AK bên hông theo dõi. Anh lính này ít nói. Ngôi mien Bắc nhờ bao nhiêu lính vui trang bao về rồi lao rừng khác, những không rác rưởi nát nê anh em trên rừng di chuyển nên nhanh gọn. Trong trái mọc, khi can bỏ Huế nếp xe bỏ rồi, anh thông ngôi dỡ lưng vào cây cọt, nên cây súng gác chông mũi lên trời rồi nên không phong bì.

Sáng hôm ấy, có một ngôi thông xách cả nên ban ghé qua trại nói lô lô:

- Nông bao ôi! Lay con cá nhem đĩa ăn thôi. Cho tôi một con môi rừng!

- Can bỏ! Xin phép cho tôi mua ít con cá.

- Anh Tan rồi nên.

Tôi ngoác tay cho ngôi nên ông ô trần nên chân lật nên vào và lừa mua ba con cá mập nhất. Một con to nên riêng cho can bỏ Huế, một con tặng can bỏ vui trang, và một con nên phần mình. Anh em trong rồi nên kéo cửa hi húc. Tiếng reng reng vang lên rồi rồi cửa may hoa lan tiếng bua nên nên tạo thành bau không khí sinh hoạt song rừng. Tôi tập dân vô kích. Khi thì ngôi chạm chờ nhìn rừng cửa của cấp cửa lieu. Khi thì chạy tôi chạy lui trở chuyện với anh em trong rồi mọc rừng ban rừng tu. Việc ngoài giao lay long can bỏ trông rồi và can bỏ bao về xây ra chổng mố, không làm qua lô lieu.

Như nham xuất cang ngay cang tang, nói chung toàn rồi làm việc trong trái mọc rồi thoải mái hôn những tháng lâu lúc nào cùng bỏ can bỏ Huế nhận nhờ là rồi. Có một lần nói quau, Huế dung rồi bang nên túi bụi vào lâu, vào mắt một cái tạo viên. Riêng phần tôi trông, tôi không nên rồi bờ kem sát tổng chờ chờ hạnh rừng.

Trái mọc nam ngay sau lưng trái tu, sát hai lớp hàng rào kem gai bao bọc. Sáng sớm ra công, chúng tôi nên vòng ngôi bên phải, rồi qua may vùng nọc là nên khu nhà tôn làm việc.

Trước trái là một bụi tre và một gò mọi cao có cây bụi xít mọc um tùm. Bên hông trái, cách hàng rào ngoài cùng rồi hai chục mét là một chơi gác cao, nên ma lính bao về treo lên treo xuống bang một chiếc thang gọi bắt nhện. Trái cái tạo có tất cả ba vòng gác. Một ô

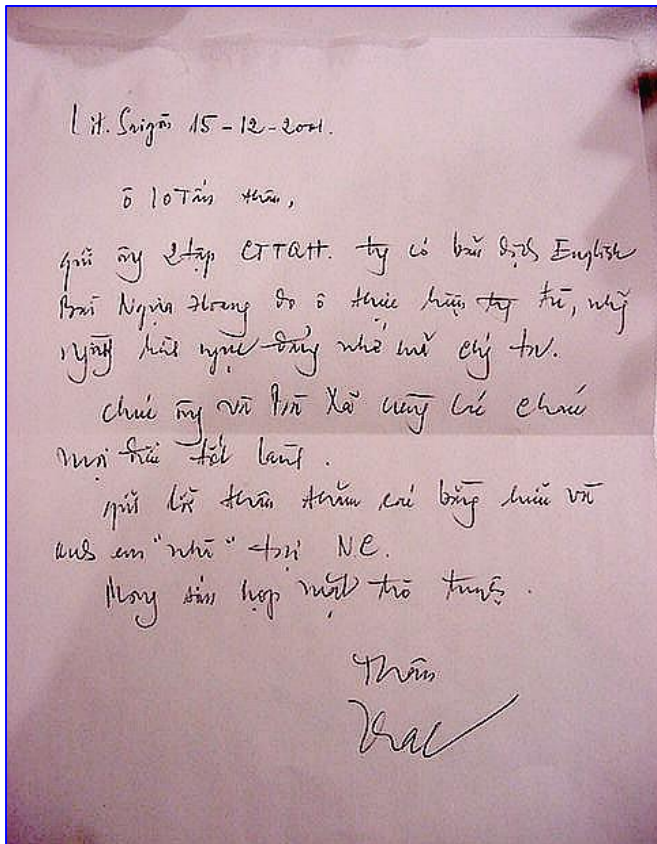
cong ra vao. Hai la vong gac ô trái mọc và ba la mot chôi canh cuoi hang rao ve hõng Nam. Ba vong gac nôi nhô lên theo the tam giác. Sô dĩ thiếu vong gac thờ tổ, vì mặt nôi diện với trái tu là van phong trái trõng và các dây nha của can bô ô.

Nâng sau trái mọc là một bãi nất trong, nôi xe be kéo gô xúc ve nôi nam lan lọc trên nôi. Ngoài việc cõa lieu trong nha trái, trên sân trõc, chúng tôi còn phui giúp nôi mọc xeo nầy các khúc gô to tổ bãi cõi vao trong. Ky thuật vĩa chem các con lan bang gô tron, vĩa dung xa beng xeo nầy, vĩa kềm vĩa nầy than cây nang ne trở thành siêu nãng. Hay tởng tởng những con kien cõi tõi chõc tha một canh cây ve tõi nễ biet và tin sỏc con ngõõi cõi the lam cong việc nôi.

Het khuôn vien của trái mọc là một khu rỗng khoai mì rong bat ngat. Mọi khi nôi nỏc keu ra nầy chuyen gô xúc, tõi lỏi dung lúc mọi ngõõi không nễ y, quay mặt nhìn sau lỏng và nhan ra dây mì trung trung niếp niếp. Chúng tôi chõa he nỏc nất chan qua nôi, vì trong trot khoai bắp là cong tác lao nõng của các nôi cuoc lat, nôi ma tõi nghỏ anh lính buon trên vong gac cõi the giai trí bang cách phong mặt thõng thỏc mau xanh tởi mat của các lỏn song nhap nhõ do ngon gio nũa những nột mì non vớit lên vung là xum xue day nắc....

Trà Nguyen

Thơ viết tay của nhà thơ Thái Anh Duy (Nguyễn Duy Trại)
tặng 10 Tấn 2 tập thơ Cõi Tình Trên Quê Hương (CTTQH)

lit. Saigon 15-12-2021.

ô 10 Tấn thân,

gửi ông tập CTTQH. tũy cõ bả bĩ English
trai Nguyen trong đõ ô thũc hũc tũy hũ, nũ
nũng hũc nũc đũng nhũ hũ cũ tũ.

chũc ông vũ trũ hũ nũng cũ chũc
mũn trũ hũ lũc.

gũc lũ trũ hũm cũ bũng hũc vũ
hũc em "nhũ" tũ NE.

Hũng hũ hũp mũn trũ trũ.

Trũn
Dũc